

[Helge Nielsen.]

med flere hundrede lejligheder. Det ville være vanskeligt for ikke at sige helt umuligt at administrere en sådan paragraf. Vi takker ministeren, fordi han også har fulgt os på dette område, og kan tilslutte os ændringsforslag nr. 12, hvorefter proceduren bliver, at hvert enkelt forslag til storsanering skal forelægges folketingets faste boligudvalg; afgørelsen skal altså træffes efter et konkret skøn.

Vi havde fra socialdemokratiets side ønsket, at byrdefordelingen mellem stat og kommune var blevet ændret, når der var tale om storsanering. Vi er lidt bange for, at lovens almindelige økonomiske betingelser, hvorefter udgifterne deles mellem stat og kommune med 50 pct. til hver, gør det vanskeligt for kommunen at gennemføre en tilstrækkelig sanering. Jeg vil gerne indrømme, at jeg her især har Københavns kommune i tankerne; det er helt givet den kommune, der uden egen skyld har det største saneringsproblem. Vi er tilfredse med, at der i udvalget er blevet enighed om at være opmærksom på, at det kan være nødvendigt med udvidet statsstøtte til storsanering, og vi håber, at denne formulering vil klare problemerne i tiden, der kommer.

Det er mit håb, at storsanering og de oprettede saneringsselskaber vil få gang i saneringen, og ikke mindst håber jeg, at saneringsselskaberne, både grundejernes og de almennyttige boligsekskabers, vil tilgodese det sociale boligbyggeri og, så vidt det er muligt, forsøge at bevare bydelenes struktur, ikke lave dem om til kontorhuse eller udelukkende til dyrt privat luksusbyggeri.

Det er også glædeligt, at man i betænkningen har understreget, at der i de nye byområder, der bliver saneret som storsanering, bliver sørget for tilstrækkelig forsyning med friarealer og med institutionsbyggeri. Disse problemer med tilstrækkelige friarealer, sociale og kulturelle institutioner, har optaget udvalget meget, og vi håber, at bemærkningerne i betænkningen er stærke nok. Vi håber, at kommunerne her vil påse, at man ikke falder for den fristelse, der ligger i at sælge attraktive arealer for at nedsætte saneringstab. Jeg tænker her på de planer, der på et vist tidspunkt var om at bebygge søbredden langs Sortedamssøen med luksusbetonet byggeri.

Det var givet, at en sådan bebyggelse ville kunne indbringe høje grundpriser og måske betale det meste af det saneringstab, der ville være i baglandet. Vort samfund er ikke så fattigt, at den slags spekulation kan tillades. Storbyens brokvarterer er gøllestenørkener, og sanering af disse områder må åbne mulighed for tilstrækkeligt med friarealer, tilstrækkeligt med kulturelle og sociale institutioner.

Hensynet til kollegier, hensynet til plejehjem må også indgå i planlægningen af de nye bydele på en sådan måde, at man både tilgodeser det store pres, der er på disse institutioner, og placerer dem på en måde, der er hensigtsmæssig i det nye byggeri.

Nok den vigtigste ændring i saneringsloven er forsanering. Jeg gjorde nogle bemærkninger om dette problem ved førstebehandlingen og vil gerne takke ministeren for den meget positive holdning, han har haft til dette spørgsmål. Selv om der nu efter den nye lov kommer gang i saneringsarbejdet, håved vi jo håber, så er opgaven at sanere 40.000 boliger ikke en opgave, der løses på få år. De byområder, der må vente på den egentlige sanering, kan gennem denne nye bestemmelse få forbedret forholdene ved nedrivning af baghuse o. lign. Nedrives disse bebyggelser, kan sikres lys og luft, og man kan eventuelt rive forhuse eller dele af forhuse ned, så brandvæsenet kan komme ind med sit materiel — i modsætning til, hvad der er tilfældet i dag. Bestemmelserne giver kommunerne ret til ekspropriation ved forsanering, og der kan ydes statslån til sådanne ekspropriationer.

Jeg håber, at kommunerne og ikke mindst Københavns kommune vil benytte sig af disse muligheder og eventuelt i samarbejde med brandvæsenet få ryddet op i de uhyggelige brandfælder, der i dag eksisterer på vore brokvarterer, brandfælder, der indtil dette øjeblik ikke har kunnet gøres meget ved.

Jeg skal ikke gå ind på de mange andre ændringsforslag, der i øvrigt er stillet til forbedring af saneringslovforslaget. Mit parti kan stemme for dem alle, også for det ændringsforslag, der er stillet af hr. Arne Larsen, hvorved man yder en ekstra støtte til de udsanerede familier ud over det, lovforslaget i forvejen giver mulighed for. Vi er klar over, at denne lov, hvis den bliver